



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 88. Patris Lainesii liber, ejusque fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII.
A. C. 1705.

§. LXXXVIII.

Patris Lainez liber, ejusque fata.

Non modo P. Lainez, sed etiam PP. Barcos, & Beauvillerius ex Aula Pechinensi Romam contenderunt, ibidem rituum Sinensium causam contra Turnonii decretum propugnaturi. At tamen, licet seorsim binis navibus vererentur, ambo tamen naufragio facto perierunt: Eo nihilominus, velis remis & vento pariter colludentibus, P. Lainez Romam Anno hujus sæculi septimo appulsus est: Verum jam antea Clemens XI. Pontifex die septima Januarii Turnonii decretum examinari, ac mature discuti, ac demum illud publice approbari jussit, edito hoc decreto: „Sanctissimus auditis votis DD. „Card. dixit, rescribendum esse dicto „Patriarchæ, commendando illius prudentiam, ac Zelum, & quod exacte „observari debeant ea omnia, quæ in „Decreto suprascripto fuerunt ab ipso „præscripta, donec aliter a Sede Apostolica provisum fuerit. - - Quo vero „ad quæstionem de quibusdam „qui in eisdem regionibus vocantur: „Parreas sanctitas sua dixit, quod „separatim examinari debeat. „)

Sec. XVII.

A. C. 1705.

Epist. Pa-
floral. dat.

Madras.

22. Febr.

1711.

Reg. S. Offic.

1. Sept. 1712.

Cum igitur Lainesius Turnonii de-
cretum a Papa approbatum cerneret,
librum suum, cuius supra meminimus
Romæ in vulgus spargere minime au-
sus est, paucis tamen mensibus, cum
jam in Melioporensem Episcopum re-
nuntiatus esset, Roma in Indias reve-
sus est, ac Madraspatami non modo
hunc librum, sed etiam pastorem e-
vulgavit epistolam, in qua censuras a
Turnonio fuisse sublatas dicebat, præ-
fatumque oraculum vivæ vocis jactabat.
Re Romam delata Pontifex præcepit
ex Regesto Decretorum Congregationis S.
Officii de Anno 1706. extrahi authenticum
exemplar resolutionis eadem in re capte ab
ipsa SS. in Congregatione habita 7. Ju-
narii 1706. illudque extrahi ad hoc, ut
juxta illius tenorem & formam omnia in
Decreto suprascripto contenta, exacte in iis-
dem partibus observari debeant, donec alie-
ter ab Apostolica Sede decernatur.

Insuper Pontifex ad ipsum Laine-
sium decima septima Septembris die
datis literis hæc perscripsit: Intimo do-
„loris sensu percepi, evulgatum fuisse
„quod præscripta in quodam decreto
„die 27. Junii 1704. Pudicherii edito,
„&c. a Nobis rescissa, & abrogata, ac
„simul ceremoniæ, & Ritus, qui eo-
„dem decreto superstitionis labe infecti
„declarantur, vel omni, vel aliqua ex
„parte

„parte approbati, ac permiffi fuerint. **Sæc. XVII.**
 „Quum autem maxime cupiamus, ut **A. C. 1705.**
 „in re tanti momenti non modo Frater-
 „nitati tuæ, verum etiam te curante
 „cæteris iftarum partium Antiftitibus,
 „ac Miffionariis aperte veritas innotē-
 „fcet, Tibi conjuncta folia, a Notario
 „fanctæ Romanæ & univerfalıs Inquifi-
 „tionis figno roborata, mittenda duxi-
 „mus. „

His præmiſſis Pontifex præfata
 S. Officii decreta unacum Turnonii de-
 creto retulit, ac tandem fuam epiftolam
 his verbis abfolvit: *Ex quibus abunde in-
 telliges, quænam in ejusmodi rebus hætenus
 fuerit, & adhuc fit mens noſtra.*

Præterea Cardinalis Sacripante S.
 Congregationis de Propaganda Præ-
 fectus ex Pontificis mandato Viſdeluo
 Claudiopolitano Epifcopo injunxit, ut
 plenam Turnoniani decreti executio-
 nem urgeret.

Quoniam vero Laineſii liber admo-
 dum rarus fit, & nonniſi duo aut tria
 exemplaria Luſitano naufragio erepta,
 & a Contio tum Luſitanæ Nuntio Ro-
 mam tranſmiſſa exſtent, haud injucun-
 dum erit, quædam ex eo notabilia
 adducere. Facta igitur Madureienſis,
 Maſſurianæ, & Carnatensis Miſſionis
 deſcriptione, & antiquitate refert Lai-
 nelius, quod hi populi non habeant le-

Sæc. XVII gem scriptam, sint tamen apud eos
 A.C. 1705. *consuetudines bene multæ, quæ vim legi-
 jam obtinere, &c. & licet in illis multa
 puerilia, minuta, nec honesta, nec vel ho-
 nestati contraria, sed prorsus media, im-
 penitus inepta, & a recta ratione aberran-
 tia sint, tanti tamen illa æstimant, ut po-
 pulos, a quibus non observantur, barbaros
 impoliticos, ac naturæ lumine defitutos ap-
 pellare non vereantur.*

Pag. 22.
 36. 39. 41.
 40. 47.

Agens de eorum religione testatur,
 quod inferiorum duntaxat Deorum
 numerent tercenta triginta millionum
 lia, & quasi exiguus numerus ille fore
 esse velint præterea octoginta penitentium
 millia, quibus tamen tribuunt pariter
 imo superiorem Diis potentiam, quos
 super, furtis, odiis, homicidiis, perjuriis,
 adulteriis, incestibus, & quidem cum pro-
 pria Matre, infandæ cum belvis Veneribus
 noxios fuisse, absque pudore confitentur.
 & in Deorum Hymnis modulantur . . .
 dicentes, hæc, quæ in hominibus scelerata
 essent gravissima, in Diis ludos esse . . .
 cum tamen eorum vestigiis inhærentia
 pejora perpetrent: Eorum idola
 refert ipse, horrendis modis esse confige-
 rata, & undique collatis partibus
 coagmentata, non tamen eodem apud eos
 esse pretio, Vidi, qui illa non plus
 æstimarent, quam illud ipsum metallum
 ex quo conflata sunt, vidi ingenti cum
 luptate

luptate, qui illa calcibus impeterent &c. Sæc. XVII.
 sed stolidum vulgus hæc velut ipsos Deos A. C. 1705.
 colit. Narrat etiam, eos esse supersti-
 tiosissimos, deditosque expiationibus, Pag. 365.
 quæ variis ritibus peraguntur, atque ad 49. 82. 84.
 peccata expianda nihil communiori usu re- 89. 91.
 ceptum esse, quam Balnea.

Christianorum autem numerum in
 hisce Missionibus ascendere refert ad
 ducenties viginti millia, & quod in sola
 Madurenfi Missione septies mille sex-
 centi fuerint baptizati, & ipse solus in-
 tra viginti duorum annorum spatium
 viginti millia Sacro fonte expiarit, postea
 de eorum pietate scribens ait: non so-
 lum multi illorum Regnorum Ethnici in
 Evangelicam fidem concessere, sed Christum
 induentes optimi facti sunt Christiani, ut-
 pote qui ad omnes fidei regulas vitam suam
 accurate componentes, Europæis ipsis exem-
 plo esse possint. Certe tanta sunt vitæ in-
 tegritate, ut non sit infrequens, Missiona-
 rium a prima luce ad meridiem usque con-
 fessiones excipere, quin lethalis peccati reum
 quemquam inveniat.

Eos autem induci haud posse re-
 fert ad deferendos suæ Nationis ritus
 Turnonianos decreto prohibitos, id, pro-
 sequitur, quod Evangelii amplificationi Pag. 23. 75.
 non mediocriter officere dolemus, quum in-
 ter illorum Ethnicorum consuetudines plu-
 rimæ sint Ecclesiæ legibus contrariæ: lex
 v. g.

Sæc. XVII. v. g. stabilita, ut consanguineam in primo
A. C. 1705 gradu ducere compellantur.

Quod alias consuetudines bene multas
 etiam civiles observare non possimus, &
 doceamus, non esse observandas, eoque
 Ecclesiæ institutis adversentur . . . quas
 consuetudines cum violemus, inclamant Eth-
 nici, nos familias perturbare, sua jura,
 suosque usus convellere, & barbaris insti-
 tutis commutare, . . Sic enim instituti sunt
 Populi illi, sic profanis Sacra miscent, et
 Religionis officia ad honestatem plurimum
 facere arbitrentur, &c. Itaque patenter
 multi nos de Diis suis sentire, ut volueri-
 mus, at vero statis Sacrificiis, aliisque so-
 lemnitatibus deesse, hoc illis intolerandam
 rusticitatem sapere videtur. Præceptorum
 Divinæ Legis severitas, eorum præsertim,
 quibus eorum vitia damnantur, vindictis
 v. g. poligamia, matrimonii dissolubilitas,
 quam multi sunt, qui ante sibi abstrusissima
 mysteria credenda putant, quam ejusmodi
 præcepta observanda.

Mirum tamen, quod hi Ethnici adeo
 fuerint dociles, ut relictis ritibus fidei
 Catholicæ adversis tot millia Baptis-
 mum receperint, & tamen omnem fer-
 me docilitatem exuisse referantur, ritus-
 que Turnoniano decreto damnatos, mi-
 nus licet carni blandientes relinquere
 nolint, proin ejus decretum fidei pro-
 pagationi obstare dicatur: cum autem
 Tur-

Turnonius in suo decreto in testimonio Bouchetum, & Bartoldum Jesuitas adduceret, cunctosque decreti sui articulos Agemalensi Synodo aliisque Conciliis Goæ habitis conformes diceret, Lainsius asserere non dubitavit, *Aberrasse a vero Goana Concilia in usibus Indicis dammandis*, & hosce duos Jesuitas æque ac ceteros Missionarios Turnonio obtemperantes, in horum rituum notitia parum exercitatos esse, mox tamen sui oblitus, Boucheti testimonium, & Bartoldi attestatum eo fine adduxit, ut hosce ritus in decreto prohibitos tolerandi necessitatem per idoneos testes probaret. Concludit denique Lainsius, quod tam Agemalensis Synodi, quam Turnoniani decreti observantia *Pietati Christianæ magis sit contraria*, legi Divinæ & naturali adversa, ad promovendas seditiones, vexationes & strages apta, proin absque peccato mortali ea, quæ ibi præcipiuntur, observari non possint.

Sæc. XVII.
A. C. 1705.

Pag 223.
172. 639.
601. 236.

Pag. 596.
450. 473.

§. LXXXIX.

Turnonius Patriarcha ad Imperatoris alloquium admissus.

Tandem Turnonius Patriarcha ad Regiam delatus est, ubi cum Imperatore de statu Missionum & de diffidiis

Gonzalez Relat. l. 4. pag. 23.